

have gjort, og når der ikke, når det kommer til stykket, er en eneste selvkritisk bemærkning, ikke et ord, hvor man kritiserer Isi Foighels handling. Det er simpelt hen dobbeltmoral, når det er værst.

Habilitetsdiskussionen vil jeg love at vi får taget op på anden måde. Det er jo blevet så udbredt, at man sætter advokater til at undersøge det ene og det andet – der er efterhånden en hel række tilfælde, hvor vi selv har været tæt på – og vi kan i dag konstatere, at der i regeringen ikke er nogen praksis for, hvordan man vurderer advokaters habilitet, når man sætter dem i gang med at foretage en undersøgelse på statens vegne. Det er et kæmpemæssigt problem, at regeringen åbenlyst ikke har en fast praksis for, hvordan habilitet vurderes i de tilfælde.

Så vil jeg takke for debatten, for trods alt har der været mange udmærkede indlæg om sagen. Jeg skal selvfølgelig beklage, at vi ikke kan få tilslutning til vores dagsorden.

Det er ikke, fordi vi selv er særlig forelskede i den, men det er, så vidt vi kan se, den eneste måde, man kan komme videre på, og jeg vil gerne bruge anledningen her til at opfordre regeringen til af egen drift at tage det op og trække det ulovlige fradrag tilbage, som man har bevilget. Som skatteministeren selv skrev til os i Skatteudvalget i februar måned: Hvis det er ulovligt, kan det trækkes tilbage, uden at der på den måde er tale om at gribe ind i ligningsarbejdet. Det er simpelt hen det, man har myndigheden til, da man selv har foretaget ulovligheden, og det synes jeg man skulle gøre.

Det er ikke, fordi jeg tror, man kommer til at spare penge ved det, eller at man kan vinde sagen og spare det ulovlige fradrag; det er simpelt hen, fordi vi synes, det er afgørende, om Bikuben tildeles et fradrag på basis af praksis eller Bikuben får pengene som erstatning, fordi man gør det ulovlige lovligt, altså trækker det ulovlige tilbage. Det er virkelig vigtigt, at vi får en domstolsafgørelse, der stadfæster ulovligheden i dette tilfælde, men samtidig også får en retlig vurdering af 10 års praksis, for den vil domstolene jo blive nødt til at foretage. Hvis den skal tilkende Bikuben erstatning på baggrund af praksis, bliver den nødt til at foretage en selvstændig vurdering af denne praksis, og dermed får vi en retlig afgørelse af det, vi i dag har haft en diskussion om, nemlig hvordan skattereglerne skal tolkes, og hvordan de er blevet tolket og anvendt i praksis af skattemyndighederne. Jeg synes, det er uanstændigt, hvis

regeringen undlader at bruge lejligheden til at få en retlig afgørelse af det, som lærde advokater og hele Folketinget kan skændes om i timevis.

Lad mig slutte af med at sige, at det altså er det politiske broderskab her i Folketinget, som vi ser så ofte, det træder sammen, når dets fælles interesser er på spil, og så stemmes der bare, og så kan man på den måde få lagt låg på en sag. Jeg skal bare love for vores vedkommende, at det låg, der nu bliver lagt på den i dag, skal vi nok sørge for bliver blæst af igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 21 af Frank Aaen (EL) (se foran) forkastedes, idet 6 (EL) stemte for, 107 (S, V, KF, RV, FP, CD og DF) imod; 9 (SF) stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 22 af Kjeld Rahbæk Møller (SF) (se foran) vedtoges med 74 stemmer (V, KF, SF, FP, EL og DF); 49 (S, RV og CD) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ophævelse af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger. (Ophævelse af grammofonpladeafgiften).
Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 29/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anna-Marie Hansen (S):

Lovforslag nr. L 97 går ud på at ophæve afgiften på grammofonplader og compactdiske, og lovforslaget er en konsekvens af Folketingets vedtagelse af beslutningsforslag nr. B 117, hvor et flertal pålagde regeringen at fremsætte et lovforslag om at ophæve afgiften på grammofonplader og compactdiske inden den 1. januar 1996.

Lad mig gøre det helt klart, at Socialdemokratiet ikke har ændret holdning til afskaffelse af denne afgift. Vi mener fortsat, at forslaget set ud fra et samfundsøkonomisk og finanspolitisk synspunkt er yderst kritisabelt. Kendsgerningen er, at man ved at fjerne punktafgiften forringer statens finanser. Beskæftigelsesmæssigt vil der heller ikke være en gevinst.

Idet jeg henviser til Socialdemokratiets ordførerbemærkninger under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 117, vil jeg endnu en gang gøre opmærksom på, at vedtagelsen af denne lov vil medføre et årligt provenutab på 150 mio. kr.

Socialdemokratiet har også visse betænkeligheder ved, om afgiftsfjernelsen vil komme til at virke som en foræring til pladeselskaberne, når markedet efter et prisfald igen stabiliserer sig. Derfor vil vi følge prisudviklingen nøje.

Med henvisning til det fremsatte lovforslags bemærkninger kan Socialdemokratiet anbefale en hurtig udvalgsbehandling.

Mariann Fischer Boel (V):

Lige her på falderebet, inden julefreden sænker sig over huset, fremsætter skatteministeren nu sit pligtforslag om afskaffelse af den forældede luksusafgift på grammofonplader og cd'er. Fra Venstres side er vi jo ikke overraskende godt tilfredse med det flertal, der i foråret tegnede sig for beslutningsforslag nr. B 117.

Jeg vil ikke genoplive forårets diskussion om de provenumæssige konsekvenser af forslaget, men jeg kan jo se, at ministeren selv efter den heftige debat, vi havde, med hensyn til provenuet fastholder sit skud på, at det vil udgøre ca. 140 mio. kr., og jeg bliver nødt til at sige, at fra Venstres side er vi fortsat ikke enige i, at det tal holder vand.

Med nogen undren har jeg konstateret, at der er nogle bemærkninger om de administrative konsekvenser af forslaget. 8 årsværk til administration og kontrol af godtgørelsesordningen synes jeg er skudt fuldstændig over målet. Afskaffelse af en afgift må vel på sigt formodes at betyde administrative lettelser – i modsætning til det, vi ser i bemærkningerne.

Men Venstre kan støtte lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Verdens højeste priser på cd'er falder nu, efter at et flertal før sommerferien pålagde regeringen at fjerne den over 40 år gamle punktafgift. Det er en god ekstra julegave til alle danskere, et

flertal uden om regeringen har skaffet, og jeg tror, det vil betyde et løft for dansk musikliv og for dansk kultur, at man får fjernet den kultur-skat.

Bemærkningerne til forslaget bærer præg af, at regeringen og ministeren bestemt ikke bryder sig om forslaget. Der står i bemærkningerne, at det vil betyde et tab på 150 mio. kr. Det er vi i Det Konservative Folkeparti bestemt ikke enige med ministeren og regeringen i. Vi tror, at der vil komme en ekstra omsætning af cd'er, og at der dermed vil komme nogle momsindtægter ind til statskassen, som vil betyde, at det næsten vil løbe rundt.

Men det er ikke det, der er det væsentligste. Det væsentligste er, at vi får fjernet en fuldstændig overflødig kulturskat, som bremser dansk musikliv.

Med de bemærkninger og med henvisning til den drøftelse, der var i maj måned, kan jeg selvfølgelig sige, at vi varmt støtter dette lovforslag.

Jes Lunde (SF):

SF var også blandt de partier, der var bag beslutningsforslaget om at fjerne denne afgift, og det skyldes jo simpelt hen, at vi synes, det er forkert at lægge en afgift på kultur, og derfor er vi også store tilhængere af at få den afgift væk – jo før, jo bedre – og regeringen har så nu taget konsekvensen af, at den var i mindretal på området. Det synes jeg er udmærket; så lad os få det lovforslag ekspederet i en fart, så vi kan få afgiften på disse former for musik væk.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo en bunden opgave, skatteministeren her har påtaget sig, nemlig at efterleve en folketingsbeslutning om at afskaffe afgifterne på grammofonplader og compactdiske.

Alene af hensyn til statskassen stemte Det Radikale Venstre i sin tid ikke for beslutningsforslaget, idet vi mener, at man bør prøve at sikre, at man kommer så tæt på balance i statsbudgettet som overhovedet muligt.

Derfor er vi kede af at skulle slippe det provenu, som kommer ind fra denne afgift, men vi erkender, at der er et flertal i Folketinget, som ønsker afgiften afskaffet, og derfor skal vi selvfølgelig også rette os efter det.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan selvfølgelig støtte lovforslag nr. L 97 om ophævelse af grammofonpladeafgiften. Vi var med til at stemme for

beslutningsforslaget fra hr. Brian Mikkelsen, da det blev fremsat i foråret, og der er jo i dag grund til at ønske hr. Brian Mikkelsen tillykke med, ikke bare at beslutningsforslaget blev vedtaget, men at selve loven nu også bliver ophævet.

Men når det er sagt, må vi da indrømme, at vi var ved at være lidt bekymrede for, om det nu blev til noget. Vi var lidt bekymrede for, om Det Konservative Folkeparti under finanslovforhandlingerne havde ladet sig overtale til at droppe dette forslag. Vi glæder os over, at det ikke var tilfældet, men al den stund dette forslag er fremsat så sent som den 29. november og finanslovaftalen blev indgået den 28. november, havde vi altså den pågældende bekymring.

Når man i ministeriet anslår, at det vil betyde et provenutab på 150 mio. kr., synes jeg faktisk, at der er nogle embedsmænd i ministeriet, der burde på kursus. Og det kursus, de skulle på, er et kursus, hvor man underviser dem i, hvordan det forløb, dengang vi afskaffede parfumeafgiften. Der var der også nogle, der sagde: Uha, det vil give et kæmpemæssigt provenutab.

Alle ved i dag, at konsekvensen af, at vi fjernede parfumeafgiften, blev, at det stort set var provenuneutralt for staten, fordi den enorme handel, der dengang var – hvor folk, når de skulle på charterrejse, og når de skulle til Tyskland, osv., fik lister med fra hele boligkvarteret, som de købte parfume med hjem til Danmark efter – nu foregår i Danmark og derfor beskæftigelsesmæssigt og momsomsætningsmæssigt osv. har betydet, at provenutabet ikke har været, hvad embedsværket også dengang hævdede.

Så jeg synes, ministeren i 1996 skulle sætte nogle af sine embedsfolk på et kursus i, hvordan sådan nogle ting virker. Vi har jo en række eksempler i nyere tid: fjernelse af afgiften på videomaskiner, fjernelse af afgiften på engangslightere og tændstikæsker osv., og hver gang har man kunnet konstatere, at det provenutab, som embedsværket matematisk havde regnet sig frem til, ikke ville blive tilfældet.

De samme embedsmænd må også siges måske at have tilbragt lidt for megen tid bag de tykke mure, når de i første spalte af bemærkningerne til lovforslaget skriver: »Grænsehandelen med compactdiske anses imidlertid for at være beskeden«. For ganske mange mennesker, der rejser til England eller til USA eller til Fjernøsten – ja, selv til et land som Canada – kan det betale sig at fylde kufferten med compactdiske. Det kan godt være, at det ikke lige er Sverige, selv

om priserne dér på grund af valutakursforskellen jo er ca. 30–35 pct. lavere, og det kan også være, at det ikke er Tyskland, hvor den største prisforskel skyldes, at vi har 25 pct. moms og de kun har 15 pct. moms; men når folk rejser længere væk, fylder de gerne både 50, 60 og 70 cd'er i kufferten, når de kan købe dem steder, hvor de kun koster 50 eller 60 kr. stykket.

Jeg er ligesom Venstres ordfører bekymret over, at der skal bruges 8 årsværk til at afskaffe en afgift. Man kan jo lave det tankeeksperiment: Hvad ville der ske, hvis vi afskaffede al skat og alle afgifter? Hvor mange tusinde mennesker skulle der så ansættes i skatteadministrationen til at holde styr på, at vi ikke længere har skatter og afgifter? Det er selvfølgelig rent vrøvl. Det kan godt være, at der i en overgangsperiode skal være nogle mennesker til at udfase afgiften, men når vi ikke længere har afgiften, kan der heller ikke længere være nogen mennesker beskæftiget med det.

Man fristes jo til under udvalgsarbejdet at spørge: Hvor mange mennesker sidder i dag og beskæftiger sig med parfumeafgiften, hvor mange mennesker sidder i dag og beskæftiger sig med den tøresafgift, der var på tændstikæsker, og hvor mange mennesker er i dag beskæftiget med afgiften på videomaskiner og afgiften på hårde hvidevarer, siden det altså hævdes, at otte mennesker skal være beskæftiget med grammofonpladeafgiften, når den er afskaffet?

Den undskyldning og de mange bemærkninger, der er herom, bærer tydeligt præg af, at både regeringen politisk og embedsværket af en eller anden grund er modstandere af, at man ophæver den afgift, og at man så prøver at skabe den stemning omkring det, at det er uansvarligt osv. Det kan man ikke være bekendt. Det er en god ting, at vi får denne afgift fjernet; det er bare ærgerligt, at det først er fra den 1. januar, for ellers kunne vi alle sammen have købt en række julegaver billigere.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes, det er et utrolig godt lovforslag. Vi havde det på dagsordenen sidste år op til finanslovforhandlingerne, så tog hr. Brian Mikkelsen det op – det synes vi var et godt initiativ – og vi fik et klart beslutningsforslag om at fjerne den sidste luksusafgift igennem, og det er rart at være med til dét. Vores motivering er også, at det efter vores opfattelse også vil sætte god dansk musik i gang, sådan at der bliver indspillet flere cd'er med danske musikere.

Det, der så undrer mig lidt, er fru Elisabeth Arnolds argumentation om, at Det Radikale Venstre altså, før der var et flertal for det, egentlig syntes, det var en dårlig idé. Og det var ikke kun på grund af statsbudgettet. Men nu er der et flertal, og så ændrer man opfattelse, og så vil jeg spørge Det Radikale Venstre: Er det sådan, at lettelser for kulturlivet, som der jo forhåbentlig vil komme flere af, kan man af hensyn til statsbudgettet ikke gå ind for? Kan man så vende den argumentation om og sige, at det er kulturlivet, der skal redde statsbudgettet? Er det sådan, at De Radikale vil gå så vidt, at man skal begynde at genindføre nogle forslag, fordi vi har nogle andre forslag til at lette befolkningens adgang til kulturlivet, bl.a. om gratis adgang til museer og den slags?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg forstår ikke helt hr. Bent Hindrup Andersens argumentation. Vi var imod afskaffelsen af grammofonpladeafgiften, da beslutningsforslaget blev fremsat sidste år, og vi stemte imod beslutningsforslaget, men måtte erkende, at der var et flertal for det i Folketinget, og derfor støtter vi nu skatteministeren i hans bestræbelser for at efterleve Folketingets flertal. Det synes vi er meget logisk, og det kan jeg ikke se noget mærkeligt i. Jeg siger så, at vi er kede af, at vi blev nødt til at se i øjnene, at der er nogle penge, der går statskassen forbi. Vi må så finde de penge andre steder. Sådan er dét.

Hvad angår kulturudgifter og entre til de statslige museer, så er det jo en helt anden diskussion. Jeg går varmt ind for entre til de statslige museer, hvis hr. Bent Hindrup Andersen skulle være i tvivl.

Sonja Albrink (CD):

I CD er vi selvfølgelig ikke så glade for, at cd'er pludselig bliver billigere, men vi kan selvfølgelig kun håbe, at der bliver flere af dem, og så støtter vi forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal blot stilfærdigt sige, at selvfølgelig kan Dansk Folkeparti støtte dette forslag. Vi støttede i foråret det beslutningsforslag, som gik ud på, at man skulle pålægge skatteministeren at ophæve grammofonpladeafgiften, og så kan vi selvfølgelig også støtte lovforslaget, når det nu skal udmøntes.

Det var jo et forslag, skatteministeren havde meget svært ved at kapere, da vi diskuterede det, dengang det var et beslutningsforslag. Jeg husker tydeligt den meget, meget, jeg havde nær sagt ophidsede skatteminister, der frygtede for de samlede statsfinansiers holdbarhed og sagde, at det ville blive så forfærdeligt alt sammen. Men når man nu kan se, at også partier, der dengang var imod beslutningsforslaget, jo nu støtter lovforslaget, er der nok nogle, der har haft mulighed for at tænke sig godt om i sommerperioden.

Det samme kan jo ikke siges om spørgsmålet om det provenutab, som er beregnet, for da skatteministeren i foråret oplyste os om et eventuelt provenutab, lå det på omkring 100 mio. kr., regnede man med i Skatteministeriet. Nu har man så regnet sig frem til, at provenutabet nok snarere er på 150 mio. kr. Kan vi så forvente, at skatteministeren engang i januar-februar kommer med en beregning, der går ud på, at det nok er på 200 mio. kr.? Hvordan er det egentlig, man regner sig frem til disse størrelser i Skatteministeriet? For det er jo egentlig procentvis en meget stor afvigelse, Skatteministeriet gør sig skyldig i, i forhold til det provenutab, man beregnede i foråret, så vidt jeg kan læse de bemærkninger, skatteministeren i foråret kom med her i Folketinget.

Men det er klart: Lad os få denne særavgift fjernet. Og jeg skal blot sige, at fra Dansk Folkepartis side tror vi ikke på, at tabsprovenuet bliver som det angivne. Vi tror, det snarere vil bevæge sig ned mod det nul, som tidligere ordførere også har været inde på, at det har ligget på i forbindelse med tidligere afskaffelser af særavgifter.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg bliver spurgt konkret af hr. Thulesen Dahl om beregningerne. Der kan jeg kun sige, at det er rigtigt, at provenuet ikke gennem hele forløbet har været på 150 mio. kr. Jeg kan dog ikke erindre, at jeg på et tidspunkt har sagt 100 mio. kr. Men det er nu heller ikke afgørende for forslagsstillerne og dem, der støtter forslaget, har jeg indtryk af, for jeg har det indtryk, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvilke provenutab man kan beregne sig til, så vil det blive elimineret til nul som følge af øget grænsehandel og øget brug af parfume osv., og det må vi jo altså henholde os til. Hvis vi siger 200 mio. kr., rokker det vel ikke noget, for så skal vi bare købe lidt flere plader, og det skal vi nok få klaret!

Så egentlig er der ikke nogen grund til at diskutere det særlig meget, og jeg vil regne med en hurtig udvalgsbehandling, hvor vi så finder frem til det endelige provenutab, og derudover har jeg ikke nogen kommentarer til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 104: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, selskabsskatte loven og fondsbeskatningsloven. (Selvangivelse, udveksling og samkøring af oplysninger mellem myndigheder, indberetning, dokumentationskrav til skattearrangementer, delegation af ligningsrådsbeføjelser, ansættelsesfrister og tilsyn med forskudsregistrering m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 1/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner sen (S):

Med lovforslag nr. L 104 foreslår skatteministeren en række ændringer vedrørende skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, selskabsskatte loven og fondsbeskatningsloven. Ændringerne er et udtryk for, at skatteministeren ønsker, at alle betaler den skat, de skal, efter den lovgivning, vi har vedtaget her i Folketinget, et ønske, som jeg går ud fra at alle partier i Folketinget har sympati for.

Skattebetalingen er en af de grundlæggende forudsætninger for at finansiere vort velfærdssamfund, og manglende skattebetaling vil i høj grad være med til at underminere den solidariske finansiering af velfærdssamfundet. I befolkningen er der i høj grad tilslutning til den velfærdsmodel, vi har her i vort land. Der ønskes sikkerhed og tryghed, når det uforudsete opstår.

Vort velfærdssamfund er også et udtryk for, at befolkningen bredt set ønsker den udligning, der finder sted, hvad enten det drejer sig om livstidsudligning, indkomstudligning eller behovsudligning. Derfor er det lige så vigtigt at sikre en korrekt skatteansættelse, som det er f.eks. at foretage serviceeftersyn på dagpengeområdet, som vi gjorde sidste år.

I dag er skattemyndighederne kommet langt med automatiske indberetninger. På en række områder har vi den fortrykte selvangivelse, som vi i dag betragter som en lettelse. Almindelige lønmodtagere og pensionister ønsker ikke at vende tilbage til de weekender, der tidligere måtte bruges for at foretage en korrekt selvangivelse. Det var virkelig her, at familieidyllen i hjemmene stod sin prøve, når de nødvendige bilag skulle findes frem, for at den enkelte kunne foretage en korrekt selvangivelse.

Men disse automatiske indberetninger dækker jo kun en del af de oplysninger, som ligningsmyndighederne har brug for, og derfor vil det være hensigtsmæssigt at udbygge indberetningsordningerne til områder, hvor der i dag ikke foretages indberetning af skatter relevante oplysninger. Med den kreativitet, der har vist sig inden for skatteområdet de seneste år, er det også hensigtsmæssigt, at ligningsmyndighederne på nye områder kan sikre sig alle relevante oplysninger.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på hverken selskabstømmere eller skattearrangementer uden andet indhold end retten til at foretage skattemæssige fradrag. For så vidt